

Arrest

nr. 156 749 van 20 november 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 31 oktober 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 16 oktober 2012 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 september 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 oktober 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. DE PONTHERE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 24 september 2012 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 16 oktober 2012 de beslissing waarbij de verblijfsaanvraag onontvankelijk wordt verklaard. Deze beslissing, die verzoeker op 24 oktober 2012 ter kennis wordt gebracht, is de thans bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl. St. Kamer*, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, zeker en actueel zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. Daarenboven is vereist dat de nietigverklaring van de bestreden beslissing de verzoekende partij een rechtstreeks voordeel oplevert (cf. in dezelfde zin de vaste rechtspraak van de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak: RvS 9 september 2009, nr. 195.843; RvS 27 januari 2010, nr. 200.084; RvS 12 september 2011, nr. 215.049). Het belang waarvan een verzoekende partij blijk moet geven, moet bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep tot op het ogenblik van de uitspraak (RvS 27 januari 2010, nr. 200.084).

Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wil bewaren, moet bovendien een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover een standpunt innemen en het actuele karakter ervan aantonen. Met andere woorden: wanneer er twijfel rijst omtrent het belang van de verzoekende partij, komt het haar dus toe alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat de vernietiging haar een concreet voordeel oplevert (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

2.2. Een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet heeft slechts betrekking op de aanvrager die in België verblijft. Indien een vreemdeling niet langer in het Rijk verblijft, blijkt niet dat de verblijfsmachtiging op deze grond nog kan worden toegekend (cf. RvS 21 december 2012, nr. 221.898). Opdat het actuele karakter van het belang in casu vaststaat, is het aldus ten zeerste relevant of verzoeker nog steeds in het Rijk verblijft.

2.3. Ter terechtzitting wordt verzoeker gewezen op artikel 39, § 7 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit), dat bepaalt:

“De vreemdeling die ambtshalve wordt geschrapd door het gemeentebestuur of van wie de verblijfstitel al meer dan drie maanden is verstreken wordt verondersteld het land te hebben verlaten, behoudens bewijs van het tegendeel.”

2.4. In de oproepingsbrief voor de zitting van 27 oktober 2015 wordt bovendien aan beide partijen gevraagd *“alle inlichtingen en bescheiden over te maken aan de Raad met betrekking tot de actuele situatie van de verzoekende partij, die mogelijk een gevolg kunnen hebben voor de behandeling van huidig beroep, meer bepaald of de verzoekende partij zich nog op het Belgisch grondgebied bevindt en of zij desgevallend het voorwerp uitmaakt van een statuutswijziging.”*

2.5. Ter terechtzitting wordt het feit dat verzoeker op 18 februari 2014 van ambtswege werd afgevoerd aan een tegensprekelijk debat onderworpen. Aan de raadsman van verzoeker wordt gevraagd of hij zich nog op het Belgisch grondgebied bevindt.

2.6. De raadsman van verzoeker stelt in antwoord hierop dat hij geen contact meer heeft met verzoeker en hij niet weet of deze zich nog in België ophoudt. Hij stelt verschillende brieven te hebben gericht tot zijn cliënt die evenwel alle zijn teruggekomen.

2.7. De Raad benadrukt dat artikel 39, § 7 van het Vreemdelingenbesluit een vermoeden in het leven roept dat verzoeker het land heeft verlaten. Er wordt geen enkel begin van bewijs aangebracht teneinde dit vermoeden te weerleggen.

2.8. De Raad merkt ook op dat verzoeker, indien hij zijn belang bij het ingestelde beroep wil bewaren, een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor de ingestelde procedure dient te vertonen. Zijn houding mag het behoorlijk verloop van het proces, waartoe hij moet bijdragen, niet verstoren. Aangezien verzoeker woonplaatskeuze deed bij een advocaat, rustte op hem de verplichting om regelmatig contact met deze advocaat op te nemen om zich van het verdere verloop van de procedure te vergewissen, om op die manier zijn volgehouden belangstelling te betonen voor de hangende procedure en om waar nodig bijkomende inlichtingen te verstrekken (cf. RvS 21 mei 2002, nr. 106.700). Verzoeker heeft dit, gelet op de verklaringen van de raadsman die hem ter terechtzitting vertegenwoordigde, niet gedaan en was door deze laatste ook niet meer te contacteren. Verzoeker geeft aldus geen blijk van een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor het ingestelde beroep (cf. RvS 16 november 2011, nr. 216.275). Daarenboven moet worden gesteld dat verzoeker steeds verplicht is om zijn medewerking aan de rechter te verlenen wanneer hij daartoe wordt verzocht. Nu het belang van verzoeker in vraag wordt gesteld dient hij hieromtrent een duidelijk standpunt in te nemen en de nodige gegevens aan te brengen die uitsluitel geven omtrent het al dan niet bestaan van dit belang (RvS 26 januari 2007, nr. 167.149). In voorliggende zaak blijft verzoeker op dit punt in gebreke.

2.9. Gelet op hetgeen voorafgaat toont verzoeker niet aan dat hij nog een actueel belang heeft bij het thans voorliggende beroep, nu overeenkomstig artikel 39, § 7 van het Vreemdelingenbesluit wordt verondersteld dat hij het land heeft verlaten en ter zitting geen concrete gegevens worden aangebracht die daar anders over doen denken. Aldus dient het ingestelde beroep tot nietigverklaring als onontvankelijk te worden afgewezen.

3. Kosten

Verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen standpunt dient te worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig november tweeduizend vijftien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS